

vici pojištěnec, polovici zaměstnavatel. Za členy, podrobené pojištění, kteří nemají výdělků na peněžích, hradí zaměstnavatel celé příspěvky ze svého.

§ 58, odst. 2.

Na společenstevní nemocenské pokladny jest užití obdobně předpisů druhého oddílu nemocenského zákona.

§ 66, odst. 1.

Spory, které vzniknou o nárocích na náhradu, naznačených v §§ 64 a 65 mezi obcemi, nadacemi a korporacemi povinnými k zaopatření chudinskému, a nemocenskými pokladnami v tomto zákoně naznačenými, rozhoduje politický úřad II. stolice.

Článek IV., odstavec 9., zákona z 20. listopadu 1917, č. 457 f. z.

Na složení představenstva a dozorčích orgánů svazu jest užití obdobně ustanovení o složení představenstva a dozorčího výboru nemocenských pokladen.

Článek II.

Onemocnělým pojištěncům a příslušníkům rodiny jest ponechati volnou volbu mezi lékaři pokladničního obvodu, kteří se zaváží, že budou členy ošetřovateli za podmínek smluvených s nemocenskou pokladnou (svazem nemocenských pokladen) (organisovaná svobodná volba lékaře). Způsob provedení této svobodné volby lékaře a doba, kdy jest jí zavést, bude stanovena vládním nařízením po slyšení dobrého zdání paritní komise, zřízené ze zástupců svazů nemocenských pokladen a organisací lékařských.

Až toto nařízení bude vydáno, pozbudou účinnosti ustanovení § 6 c), odst. 2. a 3., nem. zák. ve znění zákona ze dne 20. listopadu 1917, č. 457 f. z.

Článek III.

Na bratrské pokladny nevztahují se ustanovení tohoto zákona o způsobu volby.

Článek IV.

Zrušují se ustanovení § 7 a), odst. 3., § 9 a), § 9 c), č. 1., § 16 b), první věta, § 18, § 34, odst. 2., § 52, posl. odst., § 53, posl. odst., § 58, odst. 3. a 4., § 65, odst. 1., věta druhá, zák. nem. a článek XXII. zákona z 15. května 1919, č. 268 Sb. z. a n.; dále § 114, odst. 3., lit. d) a g), § 119 c), lit. k), §§ 121—121 g, 121 h, odst. 1.—4., a § 121 i) živn. řádu.

Článek V.

Právní jednání, jehož jest třeba, aby jmění nemocenské pokladny, jež se rozpustila, přešlo

v majetek nemocenské pokladny přejímající, nepodléhá kolkům, poplatkům ani jiným dávkám.

Článek VI.

Na případy onemocnění, vzniklé před účinností tohoto zákona, nevztahují se ustanovení jeho o dávkách pokladničních.

Článek VII.

Ustanovení § 3 zákona ze dne 10. prosince 1918, č. 63 Sb. z. a n., o výši podpory v nezaměstnanosti, nejsou tímto zákonem měněna.

Článek VIII.

Vláda se zmocňuje, aby nařízením rozšířila působnost tohoto zákona, zákona ze dne 30. března 1888, čís. 33 ř. z., a pozdějších zákonů jej doplňujících nebo měnících nebo jednotlivých jejich částí na Slovensko a Podkarpatskou Rus a změnila tak zákonná ustanovení dosud tam platící.

Článek IX.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1921 a pozbývá jí dnem 31. prosince 1921. Ministru sociální péče se ukládá, aby jej provedl.

T. G. Masaryk v. r.

Černý v. r.

Dr. Gruber v. r.

Čís. 690.

Zákon ze dne 22. prosince 1920

o převzetí soukromých železnic do správy státní.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Ministerstvo železnic má právo z důvodů státních zájmů kdykoliv se ujmouti správy soukromé železnice, sloužící veřejné dopravě, a vésti ji státní správou železniční na účet koncesionářův.

§ 2.

K vydáním, která mají trvale zatěžovat stavební účet železnice, jest i po jejím převzetí do správy státní třeba souhlasu koncesionářova.

Neprojevili-li koncesionář ve lhůtě jemu ministerstvem železnic stanovené souhlasu, může státní správa železniční učiniti na účet koncesionářův taková opatření, jejichž jest podle rozhodnutí ministerstva železnic zapotřebí pro udržení bezpečnosti, pravidelnosti a pořádku

v provozu této železnice, a provésti na vlastní účet taková opatření, jichž je podle rozhodnutí této ministerstva jinak zapotřebí v zájmu veřejném.

§ 3.

Státní správa železniční má právo účelným vedením, po případě sloučením služby a prostředků provozních tratí státních a tratí soukromých, které spravuje podle tohoto zákona zabezpečiti výkon železniční služby tak, aby odpovídal zájmům veřejným.

§ 4.

Převzetím správy železnice přecházejí na státní správu železniční veškerá práva ze smluv služebních vůči veškerým zaměstnancům této železnice s tím, že tito po stránce disciplinární podléhají předpisům československých státních drah.

S výhradou nabytých práv zaměstnanců z dosavadních smluv služebních má ministerstvo železnic právo rozšířiti na tyto zaměstnance také ostatní předpisy služebních a pracovních řádů, jakož i předpisy o pojišťování penzijním, nemocenském a úrazovém, platné u československých státních drah. Zastupitelské sbory personální, pokud v době převzetí u soukromých drah řádně zvoleny byly, zachovávají se v dosavadním oboru své působnosti.

Státní správa železniční má právo dle služební potřeby přesazovati zaměstnance té které železnice, jejíž správa podle tohoto zákona byla převzata, na jiné tratí státem provozované a naopak zaměstnance těchto tratí na tratí takové železnice soukromé.

Státní správa železniční ponechá ve službě veškeré železniční zaměstnance převzaté železnice. Odmítne-li některý zaměstnanec další setrvání ve službě, bude mu vyměřen, i když není splněna podmínka služební nezpůsobilosti, odpovídný požitek, anebo, nemá-li dosud penzijního oprávnění, odbytné, resp. vrácení příspěvků podle předpisu stanov zaopatřovacích fondů převzaté železnice, jak platily v době převzetí správy této železnice. Po dobu jednoho roku ode dne odmítnutí se strany zaměstnavcovy obdrží však zaměstnanec takový nejméně plně poslední stálé služební požitky.

§ 5.

Podrobnosti správy tratí převzatých do správy státní upraví se dle zásad tohoto zákona smlouvou provozní, kterou státní správa železniční s koncesionářem sjedná. Nedojde-li ve lhůtě stanovené ministerstvem železnic k dohodě, rozhodne ministerstvo železnic.

Koncesionář jest však povinen, nehledě k jednání o tuou smlouvu provozní, odevzdati železnici v den, který určí ministerstvo železnic, do správy státní podle tohoto zákona.

§ 6.

Zákona tohoto lze použiti i na ty soukromé železnice, které jsou již ve správě státní.

Ustanovení tohoto zákona nedotýkají se nikterak práv majitelů ať akcií, ať prioritních obligací, vyplývajících z listin koncesních.

§ 7.

Zákon tento nabývá účinnosti dnem vyhlášení a provésti jej ukládá se ministru železnic.

T. G. Masaryk v. r.

Černý v. r.

Dr. Burger v. r.

Čís. 691.

Zákon ze dne 22. prosince 1920,

kterým se určuje podle §u 99 ústavní listiny ze dne 29. února 1920, č. 121 Sb. z. a n., doba organizace řádných soudů I. a II. stolice a veškerých soudů vojenských.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Doba jednoho roku od vyhlášení tohoto zákona platí pro řádné soudy I. a II. stolice a veškeré soudy vojenské za dobu jejich nové organizace ve smyslu §u 99 ústavní listiny ze dne 29. února 1920, č. 121 Sb. z. a n.

§ 2.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení. Provésti jej náleží ministrům spravedlnosti a národní obrany.

T. G. Masaryk v. r.

Černý v. r.

Husák v. r.

Dr. Popelka v. r.

Čís. 692.

Zákon ze dne 22. prosince 1920,

kterým se vláda zmocňuje, aby jmenovala ústřední správní komisi pro sjednocenou obec pražskou,

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně: